

Komitet ds. europejskich w parlamencie duńskim (Markedsudvalget)

Materiał stanowi tłumaczenie aneksu do raportu członka Izby Reprezentantów parlamentu belgijskiego pana Van Der Maelena pt. *Renforcement du contôle des Parlements nationaux sur le processus de décision européen* opublikowanego w druku Izby Reprezentantów Belgii nr 1032/1 - 92/93.

Z pierwszego raportu Komitetu sporządzonego w 1973 r. wynika, że rząd zasięga opinii komitetu w ważnych sprawach dotyczących Wspólnoty Europejskiej. Swoboda działania rządu jak również wpływ Folketingu są przestrzegane. Jeżeli rząd uzna, że niektóre dziedziny mają poważny zasięg, zwraca się do Komitetu o udzielenie pełnomocnictwa do prowadzenia negocjacji. Jeżeli Komitet nie sprzeciwi się większością głosów udzieleniu pełnomocnictwa, rząd uznaje, że może podjąć negocjacje.

Z reguły wnioski o udzielenie pełnomocnictwa jest składany tylko jeden raz. Jeżeli w trakcie negocjacji okazuje się, że ich wynik może być odmienny od przewidywanego, rząd może się ponownie zwrócić o udzielenie pełnomocnictwa. Jedynie Rząd decyduje o tym, czy podstawa negocjacji uległa zmianie. Po zakończeniu negocjacji, rząd przekazuje Komitetowi, przed jego kolejnym posiedzeniem, protokół z negocjacji. Zarówno rząd, jak i Komitet mogą domagać się sprawozdania ustnego na posiedzeniu Komitetu.

Zakorzeniła się praktyka przedstawiania na piśmie jednej lub kilku not dotyczących spraw, w zakresie których rząd domaga się pełnomocnictwa do prowadzenia negocjacji. Dostarczona również zostaje dokumentacja dotycząca punktów porządku dziennego, w zakresie których rząd nie występował o pełnomocnictwo. W związku z Jednolitym Aktem, Komisja postanowiła w 1986 r., że rząd będzie obowiązany do przedstawiania w styczniu i lipcu, tzn. na początku każdej kolejnej prezydencji, skróconego planu pracy przewidzianego na kolejne pół roku, zawierającego dyrektywy i propozycje Komisji dotyczące jednolitego rynku. Ostatni raport z sierpnia 1990 r. położył nacisk na procedurę dotyczącą posiedzeń Rady Europejskiej. Przed każdym posiedzeniem Rady, premier będzie obowiązany poinformować Komitet o najważniejszych sprawach, które mogą być rozpatrywane. Jeżeli przewiduje się, że dyskusja może doprowadzić do podjęcia ważnych decyzji, rząd zwraca się z ustnym wnioskiem o udzielenie pełnomocnictwa do prowadzenia negocjacji. Taka sama procedura jest stosowana w przypadku nieoficjalnych posiedzeń ministrów, podczas których omawiane są ważne kwestie związane z przygotowaniem konferencji rządowych. Ponadto Komitet powinien być poinformowany o wszelkich inicjatywach przedstawionych na piśmie przez inne państwa. Komitet jest również informowany o inicjatywach duńskich przedłożonych w formie pisemnej

przez rząd w ramach konferencji rządowych, w celu uzyskania pełnomocnictwa do prowadzenia negocjacji.

Komitet może postanowić o przedłożeniu innym właściwym stałym komisjom spraw, które wymagają specjalnego rozpatrzenia. Właściwa Komisja składa Komitetowi sprawozdanie z rozpatrzenia sprawy. Komitet podejmuje następnie decyzję o udzieleniu pełnomocnictwa do prowadzenia negocjacji.

Z reguły Komitet do Spraw Europejskich zbiera się na posiedzeniu w każdy piątek, z wyjątkiem dni wolnych od pracy i z przerwą w sierpniu. Podstawą pracy Komitetu jest tymczasowy porządek dnia przedłożony przez Ministra Spraw Zagranicznych na 9 dni przed posiedzeniem Komitetu. Porządek dnia zawiera punkty, które, jak się przypuszcza, będą przedmiotem dyskusji w czasie posiedzenia Rady Ministrów. Dzięki temu, że Komitet otrzymuje tak wcześnie porządek dnia, może on rozpatrzyć sprawy szczególnej wagi już na najbliższym posiedzeniu; to oznacza również, że sprawy te mogą być dwukrotnie przedyskutowane.

Komitet może również rozpatrywać przedłożone mu projekty ustaw i uchwał parlamentarnych. Są to jednak bardzo rzadkie przypadki. Komitet może być zwołany w bardzo krótkim czasie i poza godzinami jego zwykłej pracy.

Bywa, że w posiedzeniach Komitetu bierze udział 40 osób, ze względu na obecność współpracowników ministrów. Często w posiedzeniu bierze udział więcej niż pięciu ministrów. Na prośbę ministrów lub przewodniczącego, członkowie Komitetu są zobowiązani do przestrzegania poufnego charakteru obrad.

Komitet koordynuje sprawy związane z udziałem Folketingu w posiedzeniach w ramach Wspólnoty Europejskiej, co oznacza, że jego członkowie udają się często do jednego z 12 państw Wspólnoty Europejskiej.

*Tłumaczyła z jęz. francuskiego:
Helena Klugiel-Królikowska (BSE)*